

møller finder Sted henholdsvis for første og anden Gang. I Øvrigt er der ved Lovforslagets Enkeltheder fulgt de samme Grundsætninger som i tidligere Love af samme Art, og jeg skal derfor ikke opholde mig ved Enkelthederne.

Jeg skal derefter have den Ære at forelægge „Forslag til Lov om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v.". Det er et Lovforslag, som vil være det ærede Thing meget vel bekendt, idet det er tredje Gang, at det forelægges. Det ærede Thing vil vistnok mindes, at der i forrige Samling blev tilveiebragt fuldstændig Overensstemmelse mellem begge Rigsdagens Afdelinger og Justitsministeren angaaende Indholdet af selve det foreliggende Lovarbejde. Naar Sagen ikke desto mindre ikke blev bragt til Fuldbendelse i forrige Samling, var dette jo, som det vil erindres, begrundet derved, at man i dette ærede Thing mente at burde knytte Lovforslaget om Behandlingen af Døds- og Fællesboer til en anden Lov, nemlig om Bebyer i Skiftesager. Jeg tør haabe, at det Lovforslag om denne Gjenstand, som min ærede Kollega Finansministeren nylig har forelagt Thinget vil befindes at komme de Ønsker, der i denne Henseende bleve fremsatte af det i forrige Samling her i Thinget nedsatte Udvalg saa meget i Møde, at det vel tør anses for sikkert, at det vil kunne lykkes at føre denne Sag til Ende i denne Samling. Under denne Forudsætning har der naturligvis maattet være saa meget større Opfordring for Justitsministeren til nu paany at fremkomme med et Lovforslag om Behandlingen af Døds- og Fællesboer. Dette er altsaa i alle Henseender i Overensstemmelse med det Lovforslag, som blev vedtaget af Folkethinget i Slutningen af forrige Samling, kun med den Forandring, at i den sidste Paragraph er der sat en Termin for Lovens Træden i Kraft, som jeg antager ikke vil berede nogen Vanskelighed, da de Betænkkeligheder ved at gaa ind paa dette Lovforslag, som ved forrige Samlings Slutning vare tilstede for Thinget, formentlig ere bortfaldne i denne Samling.

Ogsaa det tredje Lovforslag, som jeg skal have den Ære at forelægge, vil være bekendt for Thinget. Maaste jeg i Forbindelse med dette maao mtale det fjerde af de Lovforslag, jeg har den Ære at forelægge, idet disse to svare til et Lovforslag, der har været forelagt i tvende foregaaende Samlinger. Det Lovforslag, som jeg første Gang, nemlig for 2 Aar siden, havde den Ære at forelægge, handlede i Almindelighed om Eilsyn med Dampskjeder og med Passagerdampskibe. Det lykkedes ikke at tilendebringe Sagen i den næstforegaaende Samling; man kom ikke videre end til Afgivning af en Betænkning i de sidste Dage for Samlingens Slutning, en Betænkning, hvori der foruden at være fremsat nogle Bemærkninger om Enkelthederne, var fremsat et Ønske om, at de Bestemmelser, der angik Eilsyn med Dampskjeder paa Landjorden, maatte blive søndrede fra de Be-

stemmelser, der angik Passagerdampskibe. I det Lovforslag, jeg forelagde i sidste Samling, var dette Ønske for saa vidt imødekommet, at Lovforslaget var delt i forskellige Afsnit, eet vedrørende Skjeder paa Landjorden og et andet vedrørende Passagerdampskibe. Det Udvalg, som behandlede Sagen i sidste Samling, afsag ligeledes ved Samlingens Slutning en Betænkning, hvori Udvalgets Flertal fremsatte det Ønske, at man ikke skulde nøies med saaledes at behandle de to Gjenstande i særskilte Afsnit af samme Lov, men at man skulde henvise dem til Behandling hver i sin Lov. Det er vel forekommet mig, at der ikke i og for sig var nogen Nødvendighed for en saadan Søndring i to Love, men paa den anden Side maa jeg erkjende, at nogen særdeles afgjørende Grund heller ikke kan anføres mod at gjøre det til Gjenstand for to Love, som jeg havde tænkt mig kunde omfattes af een Lov. Da jeg desuden ved yderligere at overveie Sagen og tilbøielig efter den Anledning, som en Sagkyndigs Udtalelser i den Retning have givet mig, er kommen til det Resultat, at det kunde være hensigtsmæssigt at indføre i den Del af den tidligere Lov, der angaar Eilsyn med Dampskjeder paa Landjorden, nogle nye Bestemmelser, der skulde være særlige for disse og som ikke skulde komme til Anvendelse med Hensyn til Passagerdampskibe, har jeg deri fundet yderligere Grund til ikke at modsætte mig Udvalgets Flertals Ønske om Deling af Lovene i to Love. Særligt vil man erindre, at hvad Enkelthederne i de to Lovforslag angaar, er der kun fremkommet lidt indgribende Bemærkninger eller Forslag til Forandringer fra Udvalgets Side. Dette gjælder ikke blot Lovforslaget om Eilsyn med Dampskjeder paa Landjorden, for hvis Vedkommende Udvalget — saavel Flertallet som Mindretallet — jo i alt Væsentligt havde sluttet sig til den tilsvarende Del af det ældre Lovforslag, men ogsaa det andet Lovforslag om Eilsyn med Dampskibe. Det Lovforslag, som jeg nu har den Ære at forelægge, om Eilsyn med Dampskjeder paa Landjorden, afstiller sig derfor kun deri fra det tidligere, at jeg har troet, at det med Hensyn til det gjentagne Eistersyn af Dampskjeder paa Landjorden, vilde være hensigtsmæssigt at gjøre den Forandring, at dette gjentagne Eistersyn ikke just skulde udstrækkes til at angaa en fuldstændig Prøvelse af Skjederne, der vilde nødvendiggjøre, at de blive tagne ud af deres Reie, men at man til Gjengjæld skulde fordrø Eistersyn foretaget hvert Aar, hvorved der formentlig ikke kan være nogen Betænkning, da et saadant Eistersyn, indskrænket paa den antydede Maade, vilde medføre langt ringere Besøgtning, Besvær, Gene og Forstyrrelse end et saadant Eistersyn, som det tidligere var paatænkt at foretage med Dampskjeder paa Landjorden hvert 3die Aar, men da efter en fuldstændigere Maalestok. Jeg har troet, at der var saa meget mindre Betænkning ved paa den Maade at nedsette Fordringerne til